

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XIII

Paříž

Číslo 3

květen-červen 1982

... KTERÝ Z OTCE I SYNA VYCHÁZÍ

Řekneme-li, že proměnu ustrašených učedníků Kristových v zapálené misionáře nového učení, *Radostné zvěsti*, způsobil Duch svatý, znamená to pro mnoho křesťanů spíše jakousi zaklínací formuli, mlhavě mystickou vytáčku, než opravdové vysvětlení toho, co se stalo.

O Duchu svatém se mluví málo, protože jeho existence zůstává pro nás stejně jako jeho působení ve světě nsnadno postižitelné a ještě tíže vysvětlitelné, než například život Ježíšův, jeho kázání a smrt a koneckonců i zmrtvýchvstání - nebo i stvoření světa, spojené pro nás s osobou Boha-Otce.

Duch svatý je pro nás ztělesněním všech nesnází, se kterými v našich snahách o přístup k Bohu musíme bojovat.

Jedním z nejpřiléhavějších přirovnání, kterými si pomáháme, zůstává i nadále to (z prvních dob křesťanských), které mluví o Duchu sv. jako o teplu, které rozžhává obyčejné studené železo do bílého žáru, přičemž se železem rozumí v první řadě člověk, ale také hmotný svět vůbec.

Přítomnost Ducha v našem obvyklém světě se tak projevuje jako pozor-

hodná vlastnost obyčejného stvoření; jako mimořádný úkaz v navyklém světě. Teplo, které rozžhává kov si nemůžeme představit bez předmětu který je vysílá a který je přijímá stejně, jako si nemůžeme představit Ducha sv. jinak, než jako vztah mezi Bohem a člověkem, na kterém se nakonec existence a působení Ducha projevuje, jak se to také modlíme v kředu.

Náš svět dychtí po lidech, prodchnutých Duchem, třebaže si mnohdy myslí, že to s Bohem nemá nic společného. Křesťan vyznává, že to je - od Nanebevstoupení Kristova - jediný "způsob" existence Boží v našem světě. Použitý příklad také vysvětluje, proč je snazší říci a pochopit, *jak a co* Bůh (Duch svatý) působí, než *co je, jak vypadá*.

To velmi správně vystihnulo tzv. "*charismatické hnutí*", tolik dnes rozšířené v křesťanských církvích: dary Ducha sv. jsou (se vši svou rozmanitostí!) opravdu tím nejpádnejším důkazem přítomnosti Boží. *Charismatická*, tj Bohem prodchnutá osoba je také tím nejúčinnějším kázáním evangelia. Slova hýbají, příklady táhnou ...

Chceme-li přiložit ruku ke společnému dílu např. nápravy společnosti, nemůžeme pro to udělat nic účinnějšího (jakožto křesťané), než pracovat na tom, aby se přítomnost Boží a činnost jeho darů projevovала co nejsilněji a co nejdříveji. Mnoho míst na tomto světě nám přitom zůstává nedostupných, ale v místě, kde se nacházíme přece jen můžeme pro to něco vykonat! Duch svatý potřebuje lidi, jejichž prostřednictvím by mohl působit na celou společnost podobně jako paprsky tepla, proudící prostorem, potřebují hmotný předmět, do kterého by se "opřely" a tak se projevíly

My všichni jsme vyzváni k této z křesťanského hlediska jediné opravdu účinné akci proti zlu a ve prospěch dobra v našem světě.

*Existuje přece jen jedno místo ve světě,
jehož vývoj a proměnu k lepšímu máme ve
své moci:*

NAŠE SRDCE!

Přijď, tvůrce Duchu svatý

Přijď, tvůrce Duchu svatý, k nám
a navštiv myslí našich chrám,
sestup z nebeské výsosti,
duše nám naplň milostí.

Tys utěšitel právem zván,
tys dar, jenž Bohem věčným dán,
zdroj živý, plamen, lásky dech,
tys posvěcení myslí všech.

Tys sedmi darů studnice,
prst Otcovy jsi pravice,
tys Bohem přislíbený host,
ty dáváš ústům výmluvnost.

Rač světlo v mysli rozžehnout,
vlij do srdcí nám lásky proud,
našeho těla slabosti
zhoj silou svojí milosti.

(Rabanus Maurus, 9. století)
překlad Z. Mička v jednotném
kancionálu

V květnu a červnu si připomínáme

- 4.5. 1919 havaroval smrtelně R. Štefánik
 2.5. 907 zemřel sv. Boris, bulharský král
 20.5. 1927 startoval Ch. Lindberg ke svému přeletu Atlantického oceánu
 13.5. 1917 první zjevení P. Marie ve Fatimě
 23.5. 1972 zemřel básník a překladatel K. Bednář
 27.5. 1942 byl spáchán atentát na Heydricha
 2.6. 1922 zemřel sochař J. V. Myslbek
 12.6. 1912 zemřel v Bavorsku spisovatel Z. Winter
 10.6. 1942 vyvraždění obce Lidice
 18.6. 1882 první sokolský slet
 20.6. 1722 zemřel v Praze K. Dienzenhofer, stavitel který je nerozlučně spojen s pražským barokem
 22.6. 1782 bylo k tolerančnímu patentu přidáno ještě vyznání husitské, třebaže nikdo dost dobře nevěděl, co je jeho skutečným obsahem
 24.6. 1942 vyvraždění obce Ležáky
 28.6. 1912 zemřel ve Zbiroze básník J. V. Sládek

RADIO NOTRE-DAME

každé pondělí od 19 hod 30 do 20 hod 00

Tato rozhlasová stanice "pařížských katolíků" je financována pařížským arcibiskupstvím a vysílá pro cizince (v příslušném jazyce) nejdříve pokusně od 1. května do 30. června

Pokud bude existence této nové stanice schválena, bude vysílání v češtině i nadále pokračovat po letních prázdninách ve stejnou dobu

VLNOVÝ ROZSAH. 88,1 MHZ (MODULATION-FR.)

Radio "Notre-Dame" vysílá francouzsky od 6 hod 00 do půlnoci každý den program složený z náboženských zpráv, katechetických programů a jiných aktualit, majících vztah k životu pařížských katolíků a hudby, která je jistě jednou z nejzajímavějších částí programu; uslyšíte tam totiž sakrální hudbu, kterou nikde jinde neuslyšíte.

N E Z A P O M E Ň T E :

Radio "Notre-Dame" - 88,1 MHz (hned vedle stanice France-Inter)
denně od 6.00 do 24.00 hod

Zajímavosti z domova a ze světa

Vatikánský deník *L'Osservatore Romano* uveřejnil česky a slovensky (!) znění proslovu sv. Otce Jana-Pavla II. k biskupům z Československa, kteří dleli na návštěvě "ad limina" v Římě před měsícem. Zmíněný deník, ve svém čísle ze 13. března věnuje proslovu dvě plné stránky formátu A4 (zmenšeno fotokopírováním) a zdá se, že tento velmi jasně formulovaný proslov papežův odráží stav vleklých a k ničemu nevedoucích jednání mezi československou vládou a Vatikánem. Za povšimnutí v něm stojí pasáže, týkající se díla sv. Cyrila a Metoděje u nás, našich sv. českých patronů a potom místa, týkající se nejpalčivějších problémů církevního života u nás, jmenovitě neobsazených biskupství; do Říma jeli za celé Československo jen dva biskupové z českých zemí a tři Slováci ...

Francouzská televize vysílala v úterý 6. dubna v rámci pravidelné emise *Dossier de l'écran* britský televizní film "INVASION" o okupaci Československa v srpnu 1968. Po filmu následovala debata, které se zúčastnili kromě A. Londona a E. Goldstückera (za Československo) také odborníci francouzští, maďarští a polští. Ani film ani debata bohužel nezanechaly v divácích příliš dobrý dojem. Přesto ovšem je užitečné touto formou francouzskému divákovi připomenout nepříjemné pravdy, na které jinak rád zapomíná.

V pravidelné každoroční soutěži mladých kytaristů, zvané *Concours International de Paris* si i letos velmi dobře vedou kytaristé z Československa: tři jsou mezi finalisty a oba náhradníci jsou rovněž Češi. Kromě starobylosti hry na klasickou kytaru v naší zemi zde jistě sehrává svou úlohu i skutečnost, že je jinak tak obtížné se dostat za hranice země, zvláště směrem na západ ...

Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí připravuje ke stopadesátému výročí narození svého zakladatele, *M. Tyrše* a ke stému výročí konání prvního sokolského sletu *Jubilejní slet ve Vídni*, ve dnech 2. až 5. července tr. s bohatým sportovním a kulturním programem, ke kterému patří i audience u presidenta Rakouské spolkové republiky. Zúčastní se členové Sokola z mnoha zemí, včetně Jugoslávie, nikoliv ovšem z Československa.

Českého jezuitského novice mají v Los Angeles/USA na praktiku v České Misii do poloviny května. Jmenuje se *M. Matušík* a je v současné době v závěrečné fázi noviciátu, po které následují sliby a začátek vlastních studií filosofie a později teologie. Držíme mu palce - řídnoucí řady českých kněží potřebují naléhavě posily nejen v Československu samotném, ale také v zahraničí! Modlete se za něj i za naše seminaristy v Nepomucenu v Římě; říká se jistě ne nadarmo, že každý národ má takové kněze, jaké si vymodlí!

UŽ JSTE PŘÍSPĚLI NA NÁŠ FOND POMOCI
RODINÁM UVĚZNĚNÝCH KŘESŤANŮ DOMA ?

Otec Kolář byl zvolen cizineckými kněžími pařížské diecéze za jejich zástupce v poradním kněžském orgánu pařížského arcibiskupa, který se nazývá *Conseil presbytéral*. Byla mu také svěřena starost o cizojazyčná vysílání na vlnách stanice *Radio Notre-Dame*. Praktikum v rádiu Vatikán, kde stráví letošní červen a červenec mu tak jistě přijde dvojnásobně vhod!

(O. Ulč, bez Čedoku po Pacifiku, vydalo 68 PUBLISHERS TORONTO, Kanada)

Politicky a státoprávně se s Novou Kaledonií zachází, jako by byla od Paříže tak půlhodinku pomalé chůze. Novokaledonští volí ve francouzských volbách a posílají do Paříže poslance a senátory. V državě platí metropolitní zákony a dokonce i poštovní tarif.

V trafice prodávají pohlednice Noumeji a Paříže. Na dopisy, které putují přesně na opačný konec zeměkoule, se lepí stejná známka, jako najako na dopis z Lyonu do Dijonu. O rádio a televizi se stará tentýž Office de Radio Diffusion Télévision Française. Když se ve Francii zavádí letní čas, automaticky se zavede i u novokale-onských protinožců.

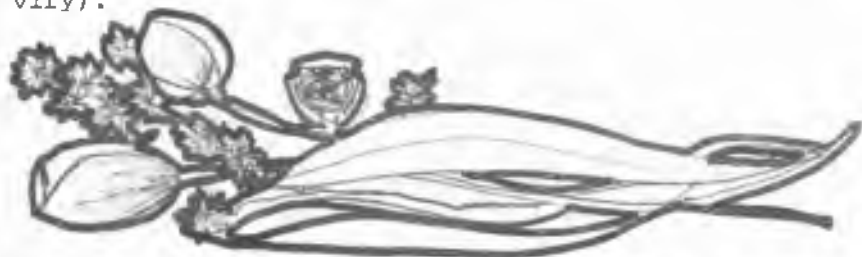
Francouzský vkus tu máme i ve sportech. Hodně se hraje kopaná a jezdí se na bicyklech. Tour de Nouvelle Calédonie trvá jedenáct dní. Klíma ovšem přeje vodním sportům a tak se závodí na vodních lyžích, na lodičkách s motorem i bez pohonu. Nicméně existuje unikát - a to je tedy unikát - nikoliv pro turisty, ale pro potěchu domorodých účastníků. Vášní zdejších Melanézanek je totiž kriket. Měl jsem možnost je okukovat a fotografovat v akci celé sobotní odpoledne. Hřiště nebylo nijak zvlášť bedlivě udržované, spíš takový obyčejný předměstský plácek. Současně se konalo asi deset utkání. Tedy deset týmů nastoupilo v různobarevných, hodně strakatých sukničích. Všechny účastnice, od útlých po prostorné, si ozdobily kebuli viktoriánskými Mother Hubbards klobouky, styl květinová Armáda spásy. Soupeřily s gusem a bosky, pádíce po nerovném prašném pozemku mezi střepy od lahví coca-coly. V každém utkání jsem viděl potěšení ze souboje. Klackem do vrženého balónu, bác, a už

pádí paní, jen jí klobouk uletět*. Toto byla vyloženě ženská záležitost, feministická spartakiáda, pomínemeli pár ležérních frajírků s píšťalou ve funkci rozhodčích. Vitalitou se tento kriket téměř rovnal melanéským válečným tancům PĪLOU-PĪLOU, které lze též provozovat v luxusním Château Royal v dekoru Ludvíka XV;

Latinskou duši si nedovedu dobře představit bez sklonu k parádám a veselícím. Moc se tady slaví Mardi Gras, den Bastilly, kdy se vyrukuje s pochodněmi a cyklistickým závoděním, též vánoce, kdy přijede Père Noël, galský pacifický děda Mráz. Poslední dobou se zmodernizoval a přijíždí v ponorce nebo dokonce i na raketě. Polynéskou atmosféru s hudbou a tanečky obstarávají rodáci ostrova Wallis.

* Cítát z Pacific Island Monthly (září 1972): "Až snad s výjimkou lovu lebek, kriket nutno pokládat za nejstarší sport v Nové Kaledonii. Spolu s marmeládovým dortem a švestkovým pudingem je to dědictví, zanechané členy Londýnské Misionářské Společnosti, kteří v minulém století vybudovali silné pozice na Loyalty Islands. Francouzům se sice podařilo je vypudit, ale toto jejich kulturní dědictví se tam stále drží při životě." (Dodávám, že Loyalty Islands, tedy součást Nové Kaledonie, zůstaly do dnešního dne u protestantské víry).

Tak byl do těch končin jednou pozván na státní návštěvu sám G. Husák; vybral si to hezky v létě, ale hned z kraje, kdy tam je příjemně - a hned první den je pozván na slavnostní oběd na jeho počest.

Ke svému překvapení vidí, jak tam v kotli kuchař pod palmou připravuje jednoho z posledních misionářů proslulé Londýnské Misionářské společnosti a jak nešťastného misionáře kuchař pokaždé, když se trochu ukáže nad okrajem kotle jeho hlava.

- Husák to nejdříve chvíli se smíšenými pocity pozoruje, potom se ale přece jenom zeptá vedle něj sedícího státníka
- prosím vás, proč on toho misionáře pořád bije po hlavě tou sběračkou?
 - To musí, on nám totiž v tom kotli vyžírá hrášek!

Z přednášky *otce Koláře* České křesťanství
(druhá část: od Velké Moravy po reformaci)

Slovanský živel měl v Čechách od samého počátku své příznivce, ale také své mocné odpůrce. Ponecháme-li stranou otázku spojitosti mezi Velkou Moravou a slovanským kněžstvem v Čechách 10. století a později, zůstává nejzajímavější otázkou bezesporu osud sázavského kláštera a na něj a jeho existenci navazující spory a boje.

Zajímavým důkazem síly slovanského živlu v Čechách je žádost knížete Vratislava papeži Řehoři VII. o povolení slovanské liturgie pro celou pražskou diecézi. Řehoř však zůstal věren svým reformním snahám a odpověděl zamítavě: "...věz, že této tvé žádosti nikterak nemůžeme vyhověti. Kdo o té věci často uvažuje, tomu je jasné, že se nikoli bez důvodu všemohoucímu Bohu zalíbilo, aby Písmo sv. na některých místech zůstalo skryté, aby totiž, kdyby všem bylo zcela srozumitelné, nezevšednělo a neupadlo v nevážnost, nebo dokonce aby, jsouc nesprávně chápáno lidmi méně učenými, je neuvádělo do bludu.

*** *** ***

Proto autoritou svatého Petra zapovídáme, aby se dělo,

co si váš lid nerozumně žádá, a tobě ukládáme, aby se pro čest všemohoucího Boha této prázdné pošetilosti postavil na odpor.

Už při zakládání pražského biskupství přinesla Přemyslovna Mlada z Říma (podle Kosmovy kroniky) příznivou odpověď, kterou však doprovázel dovětek, *"aby se tam bohoslužba dělala nikoliv podle bulharského obyčeje a slovanským jazykem"*.

Podobně píše papež Jan XIII. chorvátskému arcibiskupovi Janovi a knížatům Romislavovi a Michalovi v r. 924 o zavržení služby Boží *"v cizí, barbarské slovanské řeči"* a vytýká slovanským věřícím, že nedbají evangelního učení a kanonických knih a předpisů a utíkají se k učení Metoděje, jehož papež v žádné knize mezi svatými nenašel.

Na splitské synodě, (1059/1060) vystupuje papežský legát proti slovanské bohoslužbě a místní arcijáhen Tomáš, velmi zaujatý proti slovanštině, podává zprávu o zákazu této slovanské liturgie s odůvodněním, že hlaholici (označovanou v jeho zprávě za "gótské písmo") vymyslel nějaký kacíř Metoděj, který byl prý pro své lživé učení stižen náhlou smrtí.

Z toho všeho vyplývá jednak přilnutí Slovanů ke slovanské liturgii, ale také opravdové přerušení tradice Velké Moravy; co by bývalo přirozenější, jaký argument by býval mohl být účinnější, při žádosti o povolení slovanské liturgie v pražské diecézi, než odvolání se na její schválení při Metodějově návštěvě v Římě? Ale tento argument se nikde neobjevuje ... naopak se ale objevuje v argumentaci protivníků slovanské liturgie zaujatost vůči dílu Cyrila a Metoděje, která je rovněž nepřímým důkazem toho, jak dokonale upadlo v zapomenutí, co Metoděj vydobyl.

V Chorvátsku, zvláště po památné návštěvě papeže Alexandra III. v Zadaru (1177), kterého tam lid nadšeně vítal zpěvy ve slovanském jazyce, se nakonec slovanská liturgie v záadní větvi křesťanstva udržela a v r. 1248 se jí dostalo konečně i papežského schválení.

V Čechách její osudy byly méně šťastné. A po prvním exilu sázavských mnichů v Uhrách (1055-1061) kdy došlo ke změně liturgie od latinské k řecké (přeložené ovšem do slovanského jazyka), pravděpodobně z nově přijatého zvyku ve slovanském klášteře v Uhrách, kam se uchýlili, byl osud Sázavy a s ním slovanské liturgie u nás zpečetěn.

Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník*

pan Boček O.	77340 PONTAULT-COMBAULT
pan Bustrický J.	91190 GIF sur YVETTE
pan Gagovič V.	75018 PARIS
pan Hackl H.	83390 CUERS
pan Chvosta J.	67604 CELESTAT
pan Růžička R.	1060 BRUXELLES+Belgie

Mezi našimi nemocnými, které jsme zahrnuli do našich modliteb zvláště o velikoncích jsou už delší dobu

paní *Aillet*, stále ještě v rekonvalescenci po mrtvici
 paní *Nečasová*, s vleklou chorobou srdce
 pan *Rauschert*, který dostal záchvat právě v průběhu našich bohoslužeb na Květnou neděli a který byl přímo z místa sídla Misie odvezen do nemocnice Laenec, kde od té doby leží. Podle lékařů je jeho stav vážný.

Na Oběžník a na Českou Katolickou Misii přispěli

Anonym 4x	Benák	Bernhard	Datheil	Dolečková
Dubina	Gruber	Han	Holeček	Homola
Chlebana	Jandl	Kubu	Kurzweil	Ledrer
Monzer	Peška	Prantl	Riegel	Ripka
Řehák	Schiffer	Streitzig	Vohánka	Vrla
Řád sv. Lazara Jeruzalémského				

Všem dárcům bez rozdílu upřímně Pán Bůh zaplať!

Příspěvky šekem nebo poštou posílejte vždy jen na adresu MISSION CATHOLIQUE TCHEQUE CCP 2013863 M PARIS

OBĚŽNÍK sám není žádnou právní osobou, nýbrž jen bulletinem České Katolické Misie a proto nemůže "přijímat" příspěvky jinak, než právě přes Misii!

Náš program:

Mše sv. každou první a třetí sobotu v měsíci
ve čtvrt na šest večer (17hod15) v kapli
domu CENTRE SEVRES, 35, rue de Sèvres,
75006 Paris (metro Sèvres-Babylone)

Po mši sv. pravidelná setkání v sále č. 5. v přízemí do-
mu, s kulturně-náboženským programem

Na duben a květen jsme připravili:

17. dubna - část francouzského barevného filmu ze seri-
álu "Les récits de la Résurrection"
24. dubna - (pozor - tento den nejsou bohoslužby!) besē-
da se spisovatelem panem N. Terleckým
ZAČÁTEK BESEDY v 16hod00
Zveme vás všechny - buďte dochvilní!
1. května - Dr Newirth z Německa bude našim hostem a
přiblíží nám svou přednáškou postavu
p. Šuránka
15. května - NÁŠ PŘEDPRAZDNINOVÝ PRODEJ KNIH
Nezapomeňte si doma peněženku!!!
Zároveň popřejeme otci Kolářovi šťastnou
cestu a užitečný a zajímavý studijní pobyt
v Římě (do konce července), ve službách
rádia Vatikán.

Bohoslužby ovšem i po jeho odjezdu pokračují!
(zastupovat budou PP. Steiner z Říma a Paz-
derka z Londýna)

"OBĚŽNÍK" - Circulaire, bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la
region parisienne

Certificat d'inscription n. 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement 15,- FF

Editeur responsable: P. Petr K o l á ř S J 35, rue de Sevres 75006 PARIS
tél. 544-58-91

Les abonnements par chèque à l'adresse:

MISSION CATHOLIQUE TCHEQUE, CCP 201 38 63 M Paris